

ANKARA

Önce kendimi tanıtım ben M.K.E.K. Çırak Okulundan 1968 yılında mezun olup Kırıkkalede Mühimmat fabrikası imla işletmesinde 13 sene çalışmış 34 yaşında 5 çocuklu Kestiri/ANKARA doğumlu Muhammed Yalçınbaş isimli bir işçiyim.

Çocukluğumu, gençliğimi 13 senelik emeğimi bu fabrikaya verdiğim halde bugün Kırıkkaledeki çalıştığım işçisine sabotaj düzenlemek suçlamasıyla Merkez kapalı cezaevindeki müşahade denilen bir hücredeyim.

İnsani seven haklarını koruyan bir kuruluş olarak sizlere bana yapılan insanlık dışı istenceleri ve baskıları cezaevinin zor koşulları altında anlatmak istiyorum.

Kırıkkale M.K.E. mühimmat fabrikası imla işletmesi bakım onarım subesinde patlayıcı patlayıcı teepah tamircisi olarak 13 senedir çalışıyordum. 13-8-1986 tarihinde

T.N.T Atölyesinde normal arızalardan doldurma teepahının tamirini yaparken üç katlı olan atölyenin üst katında bir patlama oldu patlama esnasında birinci katta bulunan teepahı bakım onarım postabasisi Veli Burhanla tamir ediyorduk.

Sonra patlamadan belirli mesafelerle devam etti postabası Veli Burhanla aradan kaçarak canımızı kurtardık. Kırıkkale T.C. savcılığına ifademizi verdik ve işimize devamla yeni T.N.T. atölyesinin montaj işlerinde çalışıyor idik.

10-11-1986 pazartesi günü patlamadan yaklaşık üç ay sonra daha sirtimin teri kurumadan saat 18⁰⁰ de işçi lokalinden sivil polislerce alındım evime götürüldüm evimi didik, didik aradılar 5 çocuğum bir köşeye korkudan sıkışmış vaziyetteydiler bir suç unsuruna rastlanmamıştır diye bir rapor tutarak Veli Burhanla beraber Ankarada mamak civarında gözlerimize bağlandı bilemediklerimiz bir yere götürüldük devamlı gözlerimiz bağlı şekilde bana elektrik vererek, sopleyerek, tabuttuk denilen par deler ölçüsünde günlerce ayakta bekletilerek çıplak vaziyette

fazlıklı su tutulurak , ağız asılarak, hayalrum sıkılarak, hiç tanımadığım kişilerin resimleri pösterilerek işkence ve baskılara maruz kalarak kendilerinin hazırlanmış olduğu ifadeyi kabul etmek zorunda kaldım . Tam 27 gün insanlık dışı hayvana dahi yapılmayacak muamelelere maruz kaldım ben insanlığımın utandım öğrenerek kanlı tuvalet ve banyo temizledim . Geceleri sabaha kadar çıplık ve büpirtı sesleri duyuluyordu aynı işkenceyi ve acıyı bende tatlıyordunki seslerden ben den başka kimselerinde olduğunu anlıyordum . Sonra kendilerinin hazırlayıp bize işkenceyle kabul ettirdikleri birde öpüt taktıp hazırladıkları ifade depolufusunda kırıkaleye çalıştırdım senelerimizi verdiğimiz iş yerimize götürülerek o kadar işçi arkadaşlarımızın gözü önünde bize tatbikat yaptırdılar . Sonra D.G. Mahkemesine getirildik sorğu hakimine çıkmadan 5 dakika önce D.G. Mahkemesinde bir odaya alınarak gözlerim bağlanarak aynı ifadeyi vermezsen beni kıybedeceklerini daha fazla işkence yapacaklarını söyleyerek tehdit edildim . Karımı ve çocuğuruda getiriniz dediler ve bende D.G. Mahkemesinde de onların hazırladıkları hâgâli ifadeyi kabuletmek zorunda kalarak D.G. m. ce tutuklandım . Ankara Merkez kapalı Cezaevine getirildim bir gün insan onuruna sâflığına yâkısmayacak tecritte kaldım sonra müşahade denilen hücreye alındım . 10.12.1986 da tutuklandım 13.12.1986 günü pardiyan eşliğinde hüserenden alınarak T.C. Suvclılığının karışısındaki odaya götürüldüm arkamı kapıya döğrudön deöiler döndüm biraz sonra bir kişi gelerek gözlerimi bağladı tefüz kapı açıldı gelen kişi bana işkence yapan kişiydi sesinden tanıdım bana Ceza evinde bile sorğularına yaptı tehdit etti . 30.12.1986 tarihinde Cezaevinden sivil polisterce tekrar alındım . Yenimahalle yolu üzerinde gözlerim pöz kâğıyla bağlandı parâslı bir yere getirildim zemin katta bir hücreye atıldım . Sonra 2ci veya 3cü kata gözlerim bağli olarak çıkarıldım .

Çirileptik soyulduym ayak baş parmaklarıma , el baş parmaklarıma ve cinsel organıma bir şeyler bağladılar daha öncede aynı şeyleri yaptıkları için elektrik verileceğini anladım . Ve elektrik vermeye başladılar içerde değiştirip hücre sekreteri olmasını istiyorlardı . 15 gün süreyle cezfin etmekten başka bir şey vermediler aç bittikler fakat bittiriyeyile hücrede o pis betonlarda yatırdılar peceleri gündüleri sıvıttırdılar ayaklarından astılar ve sonuç olarak her istediklerini kabul etmek zorunda kaldım ve 15 ci gün pece tekrar Cezzevine getirdiler şimdiki

Cezzevinde müşahade denilen bir hücrede insan sığılı ve onuru için uygun olmayan demir parmaklıkların arkasında mahkomeye çıkacak günü bekliyorum. Cezzevine geldikten sonra adli tipten istenice gördüğümne dair rapor aldım. Şimdi bir insan olarak sizde bir insan hakları kuruyucusu olarak sizlerden ricam benimle ilgilenmenizi benim gibi istenice gören insanlık onurunu yitirmeyen nice insanların oluşunu bilmenizi sesimizi ibret için istenicecilere karşı basında duyurmanızı rica ediyorum . Kahrolsun insanlık düşmanı isteniceciler... Saygılarımla çalışmalarınızda başarılar dilerim.

13-2-1987

NOT= Çizgili kâğıda yazıldığı için özür dilerim...

Merkez Kapalı Cezzevi (müşahade)

ANKARA

Muammer Yalçın

- İŞKENCE - 1 -

Gayri anlatılmaz bu ceza bence
Anlatmak istedim kendi dilimce
Her defru söyledim ilk önce
Fakat hayali yâlenleri kabul ettim sonunda

- 2 -

Ne ana ne evlat ne yâr hayali
Ördeki çırpınış tam bir can hüvli
Çarınha perli lâ misali
Acıdan boynumu eğdim sonunda

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ